

NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2020/285,**annettu 18 päivänä helmikuuta 2020,****yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta pienten yritysten erityisjärjestelmän osalta ja asetuksen (EU) N:o 904/2010 muuttamisesta pienten yritysten erityisjärjestelmän asianmukaisen soveltamisen valvomiseksi tehtävän hallinnollisen yhteistyön ja tietojenvaihdon osalta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 113 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisyhteistyössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnot ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattaa erityistä lainsäätämisyhteistystä,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvoston direktiivissä 2006/112/EY ⁽³⁾ säädetään, että jäsenvaltiot voivat edelleen soveltaa erityisjärjestelmiään pienyrityksiin yhteisten säännösten mukaisesti ja pyrkien laajempaan yhdenmukaisuuteen. Kyseiset säännökset ovat kuitenkin vanhentuneita, eikä niillä vähennetä pienyrityksille säännösten noudattamisesta aiheutuvaa raskautta, koska ne on laadittu yhteistä arvonlisäverojärjestelmää varten, joka perustuu verotukseen alkuperäjäsenvaltiossa.
- (2) Komissio ilmoitti arvonlisäveroa koskevassa toimintasuunnitelmassaan kattavasta pienyrityksiä koskevasta yksinkertaistamispaketista, jolla pyritään vähentämään pienyritysten hallinnollista raskautta ja luomaan verotusympäristö, jolla edistetään pienyritysten kasvua ja rajatylittävän kaupan kehitystä. Yksinkertaistamispaketti edellyttää pienten yritysten erityisjärjestelmän uudelleentarkastelua, kuten arvonlisäveroa koskevan toimintasuunnitelman jatkotoimista annetussa tiedonannossa todetaan. Sen vuoksi pienten yritysten erityisjärjestelmän uudelleentarkastelu on tärkeä osa arvonlisäveroa koskevassa toimintasuunnitelmassa esitettyä uudistuspakettia.
- (3) Jotta säännösten noudattamisesta verosta vapautetuille pienyrityksille aiheutuvaan kohtuuttomaan raskautukseen voidaan puuttua, myös näiden pienyritysten olisi voitava soveltaa tiettyjä yksinkertaistamistoimenpiteitä.
- (4) Pienten yritysten erityisjärjestelmässä on tällä hetkellä mahdollista myöntää verovapautus ainoastaan yrityksille, jotka ovat sijoittautuneet jäsenvaltioon, jossa arvonlisävero on maksettava. Tällä on kielteinen vaikutus kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautumattomien yritysten kilpailuun sisämarkkinoilla. Tämän ratkaisemiseksi ja kilpailun edelleen vääristymisen välttämiseksi pienyritysten, jotka ovat sijoittautuneet muihin jäsenvaltioihin kuin siihen, jossa arvonlisävero on maksettava, olisi myös voitava hyödyntää verovapautusta.
- (5) Jos verovelvolliseen sovelletaan tavanomaista arvonlisäverojärjestelmää sen sijoittautumisjäsenvaltiossa mutta se hyödyntää pienyritysten vapautusta arvonlisäverosta jossakin toisessa jäsenvaltiossa, tuotantopanoksista maksetun veron vähennyksissä olisi otettava huomioon verovelvollisen verolliset luovutukset ja suoritukset. Näin ollen jos tällaiset verovelvolliset hankkivat sijoittautumisjäsenvaltiossaan tuotantopanoksia, jotka liittyvät muissa jäsenvaltioissa verovapaisiin luovutuksiin ja suorituksiin, tuotantopanoksiin sisältyvää arvonlisäveroa ei olisi voitava vähentää.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 11. syyskuuta 2018 ja 15. tammikuuta 2020 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EUVL C 283, 10.8.2018, s. 35.

⁽³⁾ Neuvoston direktiivi 2006/112/EY, annettu 28 päivänä marraskuuta 2006, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä (EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1).

- (6) Pienyritykset voivat hyödyntää verovapautusta vain, jos niiden vuosittainen liikevaihto alittaa sen jäsenvaltion soveltaman raja-arvon, jossa arvonlisävero on maksettava. Jäsenvaltioiden olisi raja-arvoaan määrittäessään noudatettava direktiivissä 2006/112/EY säädettyjä, raja-arvoja koskevia sääntöjä. Kyseiset säännöt, joista useimmat on otettu käyttöön vuonna 1977, eivät ole enää sopivia.
- (7) Asioiden yksinkertaistamiseksi monilla jäsenvaltioilla on lupa soveltaa tilapäisesti raja-arvoa, joka on korkeampi kuin direktiivin nojalla 2006/112/EY on sallittu. Koska ei ole asianmukaista jatkaa yleisten sääntöjen muuttamista poikkeuksina myönnettyjä toimenpiteitä soveltaen, raja-arvoja koskevat säännöt olisi saatettava ajan tasalle.
- (8) Jäsenvaltioiden olisi voitava määrittää verovapautusta koskeva kansallinen raja-arvonsa tasolle, joka parhaiten vastaa niiden taloudellisia ja poliittisia olosuhteita, noudattaen tässä direktiivissä raja-arvolle säädettyä ylärajaa. Tässä yhteydessä olisi täsmennettävä, että jos jäsenvaltiot soveltavat eri raja-arvoja eri liiketoiminnan aloilla, tämän olisi perustuttava objektiivisiin perusteisiin. Jos verovelvollinen on oikeutettu hyödyntämään useita alakohtaisia raja-arvoja, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että verovelvollinen voi soveltaa vain yhtä näistä raja-arvoista. Niiden olisi varmistettava myös, että niiden raja-arvoissa ei tehdä eroa sijoittautuneiden ja sijoittautumattomien verovelvollisten välillä.
- (9) Vuosittaisen liikevaihdon raja-arvo, jonka perusteella verovapautus myönnetään tässä direktiivissä säädettyssä erityisjärjestelmässä, muodostuu yksinomaan sellaisten tavaroiden luovutusten ja sellaisten palveluiden suoritusten yhteenlasketusta arvosta, jotka pienyritys on luovuttanut tai suorittanut jäsenvaltiossa, jossa verovapautus myönnetään. Kilpailu voi vääristyä, jos yritys, joka ei ole sijoittautunut kyseiseen jäsenvaltioon, voisi käyttää hyväkseen tällaista verovapautusta riippumatta sen liikevaihdosta muissa jäsenvaltioissa. Jotta voidaan vähentää tällaista kilpailun vääristymistä ja turvata verotulot, ainoastaan ne yritykset, joiden vuosittainen liikevaihto unionissa on tiettyä raja-arvoa alempi, olisivat oikeutettuja verovapautukseen jäsenvaltiossa, johon ne eivät ole sijoittautuneet. Yritysten, joiden liikevaihto ei ylitä niiden sijoittautumisjäsenvaltiossa kyseisen jäsenvaltion kansallista raja-arvoa, olisi voitava edelleen tehdä verovapaita luovutuksia ja suorituksia kyseisessä jäsenvaltiossa riippumatta niiden liikevaihdosta muissa jäsenvaltioissa, vaikka niiden kokonaisliikevaihto ylittäisi unionin tason raja-arvon.
- (10) Jotta voitaisiin valvoa tehokkaasti verovapautuksen soveltamista ja varmistaa, että jäsenvaltioilla on käytettävissään tarvittavat tiedot, verovelvolliset, jotka haluavat hyödyntää verovapautusta muussa jäsenvaltiossa kuin sijoittautumisjäsenvaltiossaan, olisi velvoitettava ilmoittamaan tästä etukäteen sijoittautumisjäsenvaltiolleen. Asioiden yksinkertaistamiseksi ja säännösten noudattamisesta aiheutuvien kustannusten vähentämiseksi tällaisilla verovelvollisilla olisi oltava yksilöllinen tunniste vain sijoittautumisjäsenvaltiossa. Kyseinen tunniste voi olla yksilöllinen arvonlisäverotunniste, mutta se ei ole välttämätöntä.
- (11) Jotta varmistetaan verovapautuksen asianmukainen toiminta ja valvonta sekä tietojen oikea-aikainen toimittaminen, verovapautusta muussa jäsenvaltiossa kuin sijoittautumisjäsenvaltiossaan hyödyntävien verovelvollisten ilmoitusvelvoitteet olisi määriteltävä selkeästi. Tämän ansiosta sääntöjä noudattavat verovelvolliset pitäisi voida vapauttaa tällaisista velvoitteista ja rekisteröintivelvoitteesta muissa jäsenvaltioissa kuin sijoittautumisjäsenvaltiossa. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava edellyttää, että jos tällaiset sijoittautumattomat verovelvolliset eivät noudata niille nimenomaisesti asetettuja ilmoitusvelvoitteita, niiden on täytettävä kansallisessa arvonlisäverolainsäädännössä asetetut arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröitymistä ja ilmoittamista koskevat yleiset velvoitteet.
- (12) Jotta voidaan välttää epä johdonmukaisuudet sen jäsenvaltiokohtaisen vuosittaisen liikevaihdon laskennassa, jota käytetään verovapautuksen soveltamisen viitearvona, sekä unionin vuosittaisen liikevaihdon laskennassa, olisi määriteltävä huomioon otettavat liikevaihdon osatekijät.
- (13) Sen estämiseksi, että pienyritysten verovapautusta koskevia sääntöjä kierrettäisiin, ja kyseisen vapautuksen tarkoituksen säilyttämiseksi verovelvollisen ei olisi voitava hyödyntää vapautusta, jos siinä asetettu kansallinen raja-arvo on ylittynyt edeltävänä kalenterivuonna, riippumatta siitä, onko verovelvollinen sijoittautunut vapautuksen myöntävään jäsenvaltioon. Samasta syystä verovapautuksen myöntävään jäsenvaltioon sijoittautumattoman verovelvollisen ei olisi voitava hyödyntää vapautusta, jos sen unionin vuosittaisen liikevaihdon raja-arvo on ylittynyt edeltävänä kalenterivuonna.

- (14) Jotta voidaan varmistaa, että pienyrityksen verovapautuksesta siirrytään verotukseen asteittaisesti, verovelvollisten olisi voitava jatkaa pienyrityksille myönnetyn verovapautuksen hyödyntämistä rajoitetun ajan, jos niiden liikevaihto ei ylitä kansallista, verovapautusta koskevaa raja-arvoa enemmällä kuin tietyllä prosenttiosuudella tästä raja-arvosta. Koska sovellettavien raja-arvojen taso voi vaihdella jäsenvaltioiden välillä, jäsenvaltioiden olisi voitava valita, kumpaa kahdesta ehdotetusta prosenttiosuudesta ne soveltavat, niin kauan kuin prosenttiosuuden soveltaminen ei aiheuta sitä, että verosta vapautetun verovelvollisen liikevaihto ylittää tietyn kiinteän määrän. Jos unionin vuosittaisen liikevaihdon raja-arvo ylittyy jonkin kalenterivuoden aikana, verovapautuksen soveltaminen on siitä lähtien lopetettava, jotta raja-arvo täyttäisi verotulojen turvaamista koskevan tehtävänsä.
- (15) Jos verovapautusta sovelletaan, sitä sijoittautumisjäsenvaltiossaan hyödyntävillä pienyrityksillä olisi vähintään oltava mahdollisuus osallistua arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröitymistä koskevaan menettelyyn tietyssä määräajassa. Jäsenvaltioiden olisi voitava pidentää kyseistä määräaika tietyissä tapauksissa, joissa tarvitaan perusteellisia tarkastuksia veropetosten tai veronkierron estämiseksi.
- (16) Verovapautusta sijoittautumisjäsenvaltiossaan hyödyntävillä pienyrityksillä olisi vähintään oltava mahdollisuus soveltaa yksinkertaistettuja ilmoitusvelvoitteita.
- (17) Arvonlisäverosta myönnettävän vapautuksen lisäksi erityisjärjestelmät mahdollistavat myös asteittaisen verohelpotuksen myöntämisen. Asteittainen verohelpotus on monimutkainen, eikä se juurikaan vähennä pienyrityksille säännösten noudattamisesta aiheutuvaa raskautta. Sen vuoksi tämä toimenpide olisi poistettava.
- (18) Jäsenvaltioiden olisi voitava antaa verovelvollisille oikeus valita, soveltavatko ne yleistä arvonlisäverojärjestelmää vai pienten yritysten erityisjärjestelmää. Jos verovelvollinen käyttää tätä oikeutta, on asianmukaista antaa jäsenvaltioiden vahvistaa kyseisen valinnan käyttöä koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja edellytykset.
- (19) Tämän direktiivin ei olisi sisällettävä uusia rekisteröinti- tai ilmoitusvelvoitteita pienyrityksille, jotka hyödyntävät verovapautusta ainoastaan sijoittautumisjäsenvaltiossa.
- (20) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta eli keventää pienyrityksille säännösten noudattamisesta aiheutuvaa raskautta, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (21) Jäsenvaltiot ovat selittävästi asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman (*) mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, josta käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjät pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (22) Jotta voidaan varmistaa, että direktiivissä 2006/112/EY vahvistettujen, pienten yritysten erityisjärjestelmää koskevien yksinkertaistamistoimenpiteiden soveltamista voidaan valvoa asianmukaisesti, neuvoston asetusta (EU) N:o 904/2010 (**) on muutettava siten, että jäsenvaltioiden asianomaisilla toimivaltaisilla viranomaisilla on automaattisesti pääsy pienyritysten arvonlisäverovapautusta hyödyntäviltä verovelvollisilta kerättyihin tietoihin.
- (23) Jotta pienten yritysten erityisjärjestelmää koskevat säännökset olisivat jokaisessa jäsenvaltiossa helposti pienyritysten saatavilla, kyseiset säännökset olisi julkaistava komission verkkosivustolla.
- (24) Alueiden komitea antoi lausunnon 10 päivänä lokakuuta 2018 (¶).
- (25) Direktiivi 2006/112/EY ja asetus (EU) N:o 904/2010 olisi sen vuoksi muutettava tämän mukaisesti,

(*) EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

(**) Neuvoston asetus (EU) N:o 904/2010, annettu 7 päivänä lokakuuta 2010, hallinnollisesta yhteistyöstä ja petosten torjunnasta arvonlisäverotuksen alalla (EUVL L 268, 12.10.2010, s. 1).

(¶) EUVL C 461, 21.12.2018, s. 43.

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 2006/112/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2006/112/EY seuraavasti:

1) Korvataan 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohta seuraavasti:

”i) verovelvollinen tässä ominaisuudessaan tai oikeushenkilö, joka ei ole verovelvollinen, jos myyjä on verovelvollinen, joka toimii tässä ominaisuudessaan ja johon ei sovelleta 284 artiklassa säädettyä pienyritysten verovapautusta eikä 33 tai 36 artiklan säännöksiä;”

2) Muutetaan 139 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Edellä 138 artiklan 1 kohdassa säädettyä vapautusta ei sovelleta sellaisten verovelvollisten suorittamiin tavaroiden luovutuksiin, joihin sovelletaan 284 artiklassa säädettyä pienyritysten verovapautusta jäsenvaltiossa, jossa tavaroiden luovutus tapahtuu.”;

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Edellä 138 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädettyä vapautusta ei sovelleta sellaisten verovelvollisten suorittamiin valmisteveron alaisten tuotteiden luovutuksiin, joihin sovelletaan 284 artiklassa säädettyä pienyritysten verovapautusta jäsenvaltiossa, jossa tavaroiden luovutus tapahtuu.”

3) Muutetaan 167 a artikla seuraavasti:

a) korvataan toinen kohta seuraavasti:

”Ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua valinnaista järjestelmää soveltavien jäsenvaltioiden on asetettava verovelvollisille, jotka käyttävät kyseistä järjestelmää niiden alueella, raja-arvo, joka perustuu 288 artiklan mukaisesti laskettuun verovelvollisen vuosittaiseen liikevaihtoon. Tämä raja-arvo voi olla enintään 2 000 000 euroa tai sen vasta-arvo kansallisena valuuttana.”;

b) kumotaan kolmas kohta.

4) Korvataan 169 artiklan a alakohta seuraavasti:

”a) verovelvollisen 9 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuun taloudelliseen toimintaan kuuluviin muihin kuin 284 artiklan nojalla verovapaisiin liiketoimiin, jotka suoritetaan sen jäsenvaltion ulkopuolella, jossa kyseinen vero on maksettava tai maksettu, ja jotka olisivat oikeuttaneet vähennykseen, jos ne olisi suoritettu kyseisessä jäsenvaltiossa;”

5) Lisätään 220 a artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”c) kun verovelvollinen hyödyntää 284 artiklassa säädettyä pienyritysten verovapautusta.”

6) Korvataan 270 artiklan a alakohta seuraavasti:

”a) verovelvollisen suorittamien tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten vuosittainen arvonlisäveroton kokonaisarvo ylittää enintään 35 000 eurolla tai sen vasta-arvolla kansallisena valuuttana sen vuosittaisen liikevaihdon määrän, jota käytetään viitearvona verovelvollisille, joihin sovelletaan 284 artiklassa säädettyä pienyritysten verovapautusta;”

7) Kumotaan 272 artiklan 1 kohdan d alakohta.

8) Lisätään XII osaston 1 lukuun jakso seuraavasti:

”–1 jakso

Määritelmät

280 a artikla

Tässä luvussa tarkoitetaan:

- 1) ’vuosittaisella liikevaihdon jäsenvaltiossa’ verovelvollisen kyseisessä jäsenvaltiossa kalenterivuoden aikana suorittamien tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten vuosittaista arvonlisäverotonta kokonaisarvoa;
- 2) ’vuosittaisella liikevaihdon unionissa’ verovelvollisen yhteisön alueella kalenterivuoden aikana suorittamien tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten vuosittaista arvonlisäverotonta kokonaisarvoa.”

- 9) Korvataan XII osaston 1 luvun 2 jakson otsikko seuraavasti:

”Verovapautukset”

- 10) Korvataan 282 artikla seuraavasti:

”282 artikla

Tässä jaksossa säädettyjä verovapautuksia sovelletaan pienyritysten suorittamiin tavaroiden luovutuksiin ja palvelujen suorituksiin.”

- 11) Kumotaan 283 artiklan 1 kohdan c alakohta.

- 12) Korvataan 284 artikla seuraavasti:

”284 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää verovapautuksen sellaisten niiden alueelle sijoittautuneiden verovelvollisten kyseisellä alueella suorittamille tavaroiden luovutuksille ja palvelujen suorituksille, joiden tällaisten luovutusten ja suoritusten vuosittainen liikevaihto jäsenvaltiossa ei ylitä kyseisten jäsenvaltioiden tämän vapautuksen soveltamiseksi vahvistamaa raja-arvoa. Kyseinen raja-arvo voi olla enintään 85 000 euroa tai sen vasta-arvo kansallisena valuuttana.

Jäsenvaltiot voivat asettaa eri raja-arvoja liiketoiminnan eri aloille objektiivisten perusteiden perusteella. Mikään kyseisistä raja-arvoista ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin 85 000 euroa tai sen vasta-arvo kansallisena valuuttana.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että verovelvollinen, joka on oikeutettu hyödyntämään useita alakohtaisia raja-arvoja, voi käyttää vain yhtä kyseisistä raja-arvoista.

Jäsenvaltion asettamissa raja-arvoissa ei saa tehdä eroa kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden ja sijoittautumattomien verovelvollisten välillä.

2. Jäsenvaltioiden, jotka ovat 1 kohdan nojalla ottaneet käyttöön verovapautuksen, on myönnettävä verovapautus myös sellaisten verovelvollisten niiden omalla alueella suorittamille tavaroiden luovutuksille ja palvelujen suorituksille, jotka ovat sijoittautuneet toiseen jäsenvaltioon, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) kyseisen verovelvollisen vuosittainen liikevaihto unionissa on enintään 100 000 euroa;
- b) verovelvollisen luovutusten ja suoritusten arvo jäsenvaltiossa, johon verovelvollinen ei ole sijoittautunut, ei ylitä kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavaa raja-arvoa, joka koskee verovapautuksen myöntämistä kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneille verovelvollisille.

3. Sen estämättä, mitä 292 b artiklassa säädetään, jotta verovelvollinen voi hyödyntää verovapautusta jäsenvaltiossa, johon kyseinen verovelvollinen ei ole sijoittautunut, verovelvollisen on

- a) annettava ennakkoilmoitus sijoittautumisjäsenvaltiolle; ja
- b) oltava tunnistettu verovapautuksen soveltamiseksi yksilöllisellä tunnisteella vain sijoittautumisjäsenvaltiossa.

Jäsenvaltiot voivat käyttää yksilöllistä arvonlisäverotunnistetta, joka on jo annettu verovelvolliselle verovelvollisen sisäisen järjestelmän mukaisten velvoitteiden täyttämiseksi, tai soveltaa arvonlisäverotunnisteen tai muun tunnisteiden rakennetta ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua tunnistamista varten.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua yksilöllisessä tunnisteessa on oltava pääte ”EX” tai pääte ”EX” on lisättävä kyseiseen tunnisteeseen.

4. Verovelvollisen on ilmoitettava etukäteen sijoittautumisjäsenvaltiolle, ennakkoilmoitusta päivittämällä, muutoksista aiemmin 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti annettuihin tietoihin, mukaan lukien aikomus hyödyntää verovapautusta yhdessä tai useammassa muussa jäsenvaltiossa kuin ennakkoilmoituksessa mainituissa jäsenvaltioissa ja päätöksestä lopettaa verovapautusjärjestelyn soveltaminen yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa, johon kyseinen verovelvollinen ei ole sijoittautunut.

Lopettaminen tulee voimaan verovelvollisen ilmoituksen vastaanottamista seuraavan kalenterivuosineljänneksen ensimmäisenä päivänä, tai jos tällainen ilmoitus vastaanotetaan kalenterivuosineljänneksen viimeisen kuukauden aikana, seuraavan kalenterivuosineljänneksen toisen kuukauden ensimmäisenä päivänä.

5. Verovapautusta sovelletaan jäsenvaltiossa, johon verovelvollinen ei ole sijoittautunut ja jossa kyseinen verovelvollinen aikoo hyödyntää verovapautusta

- a) ennakkoilmoituksen perusteella, siitä päivästä jona sijoittautumisjäsenvaltio ilmoittaa verovelvolliselle yksilöllisen tunniste, tai
- b) ennakkoilmoituksen päivityksen perusteella, siitä päivästä jona sijoittautumisjäsenvaltio vahvistaa verovelvollisen tunniste verovelvollisen päivityksen johdosta.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu päivä on viimeistään 35 työpäivää 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa ja 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun ennakkoilmoituksen tai ennakkoilmoituksen päivityksen vastaanotamisesta, lukuun ottamatta erityistapauksia, joissa jäsenvaltiot voivat tarvita lisää aikaa veropetosten tai veronkierron estämiseksi tarvittavien tarkastusten tekemiseen.

6. Tässä artiklassa tarkoitettu vastaava kansallisen valuuttana ilmaistava määrä lasketaan soveltamalla Euroopan keskuspankin 18 päivänä tammikuuta 2018 julkaisemaa muuntokurssia.”

13) Lisätään artiklat seuraavasti:

”284 a artikla

1. Edellä 284 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettussa ennakkoilmoituksessa on oltava vähintään seuraavat tiedot:

- a) verovelvollisen nimi, toimiala, oikeudellinen muoto ja osoite;
- b) jäsenvaltio tai jäsenvaltiot, joissa verovelvollinen aikoo hyödyntää verovapautusta;
- c) edeltävän kalenterivuoden aikana verovelvollisen sijoittautumisjäsenvaltiossa ja kussakin muussa jäsenvaltiossa tehtyjen tavaroiden luovutusten ja/tai palvelujen suoritusten kokonaisarvo;
- d) kuluvan kalenterivuoden aikana ennen ilmoituksen antamista verovelvollisen sijoittautumisjäsenvaltiossa ja kussakin muussa jäsenvaltiossa tehtyjen tavaroiden luovutusten ja/tai palvelujen suoritusten kokonaisarvo.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettut tiedot on annettava kultakin edeltävältä kalenterivuodelta, joka kuuluu 288 a artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun kauteen sellaisen jäsenvaltion osalta, joka soveltaa siinä säädettyä vaihtoehtoa.

2. Kun verovelvollinen ilmoittaa sijoittautumisjäsenvaltiolle 284 artiklan 4 kohdan mukaisesti aikovansa hyödyntää verovapautusta yhdessä tai useammassa muussa kuin ennakkoilmoituksessa mainitussa jäsenvaltiossa, verovelvollisen ei ole pakko antaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja siltä osin kuin kyseiset tiedot ovat jo sisältyneet aikaisemmin 284 b artiklan nojalla toimitettuihin ilmoituksiin.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettussa ennakkoilmoituksen päivityksessä on oltava 284 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettu yksilöllinen tunniste.

284 b artikla

1. Verovelvollisen, joka 284 artiklan 3 ja 4 kohdassa vahvistetun menettelyn mukaisesti hyödyntää 284 artiklan 1 kohdassa säädettyä verovapautusta jäsenvaltiossa, johon verovelvollinen ei ole sijoittautunut, on ilmoitettava sijoittautumisjäsenvaltioon kultakin kalenterivuosineljännekseltä seuraavat tiedot, mukaan lukien 284 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettu yksilöllinen tunniste:

- a) kalenterivuosineljänneksen aikana sijoittautumisjäsenvaltiossa tehtyjen luovutusten ja suoritusten kokonaisarvo tai ”0”, jos luovutuksia tai suorituksia ei ole tehty;
- b) kalenterivuosineljänneksen aikana kussakin muussa jäsenvaltiossa kuin sijoittautumisjäsenvaltiossa tehtyjen luovutusten ja suoritusten kokonaisarvo tai ”0”, jos luovutuksia tai suorituksia ei ole tehty.

2. Verovelvollisen on annettava 1 kohdassa säädetyt tiedot kuukauden kuluessa kalenterivuosineljänneksen päättymisestä.

3. Jos 284 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu unionin vuosittaisen liikevaihdon raja-arvo ylittyy, verovelvollisen on ilmoitettava siitä sijoittautumisjäsenvaltiolle 15 työpäivän kuluessa. Verovelvollisen on samalla ilmoitettava 1 kohdassa tarkoitettujen luovutusten ja suoritusten arvo kuluvan kalenterivuosineljänneksen alusta siihen päivään, jona unionin vuosittaisen liikevaihdon raja-arvo ylittyi.

284 c artikla

1. Edellä 284 a artiklan 1 kohdan c ja d alakohdan ja 284 b artiklan 1 kohdan tarkoituksia varten sovelletaan seuraavaa:

- a) arvojen on koostuttava 288 artiklassa luetelluista määristä;
- b) arvot on annettava euromääräisinä;
- c) jos verovapautuksen myöntävä jäsenvaltio soveltaa 284 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja eri raja-arvoja, verovelvollisen on kyseisen jäsenvaltion osalta ilmoitettava suoritettujen tavaroiden luovutusten ja/tai palvelujen suoritusten kokonaisarvo erikseen kunkin raja-arvon osalta, joka voi olla sovellettavissa.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan b alakohtaa jäsenvaltiot, jotka eivät ole ottaneet käyttöön euroa, voivat vaatia, että arvot ilmoitetaan niiden kansallisessa valuutassa. Jos luovutukset tai suoritukset on tehty muina valuuttoina, verovelvollisen on käytettävä kalenterivuoden ensimmäisenä päivänä sovellettavaa muuntokurssia. Muuntamisessa on käytettävä Euroopan keskuspankin kyseiselle päivälle julkaisemaa muuntokurssia tai, jos kurssia ei ole julkaistu kyseisenä päivänä, on käytettävä seuraavana julkaisupäivänä julkaistua kurssia.

2. Sijoittautumisjäsenvaltio voi vaatia, että 284 artiklan 3 ja 4 kohdassa ja 284 b artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitettut tiedot toimitetaan sähköisesti kyseisen jäsenvaltion vahvistamien edellytysten mukaisesti.

284 d artikla

1. Verovelvollista, joka hyödyntää verovapautusta jäsenvaltiossa, johon verovelvollinen ei ole sijoittautunut, ei saa niiden luovutusten ja suoritusten osalta, joihin kyseisessä jäsenvaltiossa sovelletaan verovapautusta, velvoittaa:

- a) rekisteröitymään arvonlisäverovelvolliseksi 213 ja 214 artiklan nojalla;
- b) antamaan arvonlisäveroilmoitusta 250 artiklan nojalla.

2. Verovelvollista, joka hyödyntää verovapautusta sijoittautumisjäsenvaltiossa ja missä tahansa jäsenvaltiossa, johon verovelvollinen ei ole sijoittautunut, ei saa niiden luovutusten ja suoritusten osalta, joihin sijoittautumisjäsenvaltiossa sovelletaan verovapautusta, velvoittaa antamaan arvonlisäveroilmoitusta 250 artiklan nojalla.

3. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään, jos verovelvollinen ei noudata 284 b artiklassa vahvistettuja sääntöjä, jäsenvaltiot voivat edellyttää, että tällainen verovelvollinen täyttää arvonlisäverovelvoitteet, kuten tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettut velvoitteet.

284 e artikla

Sijoittautumisjäsenvaltion on viipymättä joko poistettava käytöstä 284 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettu tunniste tai, jos verovelvollinen jatkaa verovapautuksen hyödyntämistä yhdessä tai useammassa muussa jäsenvaltiossa, mukautettava 284 artiklan 3 ja 4 kohdan nojalla saatuja tietoja asianomaisen jäsenvaltion tai useamman jäsenvaltion osalta seuraavissa tapauksissa:

- a) verovelvollisen ilmoittama tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten kokonaisarvo ylittää 284 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetun määrän;
- b) verovapautuksen myöntävä jäsenvaltio on ilmoittanut, että verovelvollinen ei ole oikeutettu verovapautukseen tai verovapautuksen soveltaminen on loppunut kyseisessä jäsenvaltiossa;
- c) verovelvollinen on ilmoittanut päätöksestään lopettaa verovapautuksen soveltaminen; tai
- d) verovelvollinen on ilmoittanut tai muuten ilmenee, että verovelvollisen toiminta on päättynyt.”

14) Kumotaan 285, 286 ja 287 artikla.

15) Korvataan 288 artikla seuraavasti:

”288 artikla

1. Edellä 284 artiklassa säädetyn verovapautuksen soveltamisessa viitearvona käytettävä vuosittainen liikevaihto koostuu seuraavista arvonlisäverottomista määristä:

- a) tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten arvo siltä osin kuin niitä verotettaisiin, jos luovutusten ja suoritusten suorittaja olisi muu kuin verosta vapautettu verovelvollinen;

- b) sellaisten 110 tai 111 artiklan tai 125 artiklan 1 kohdan nojalla verosta vapautettujen liiketoimien arvo, joihin liittyy edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähennysoikeus;
 - c) edellä 146–149, 151, 152 ja 153 artiklan nojalla verosta vapautettujen liiketoimien arvo;
 - d) edellä 138 artiklan nojalla verosta vapautettujen liiketoimien arvo siltä osin kuin kyseisessä artiklassa säädetty vapautus soveltuu;
 - e) kiinteistöjä koskevien liiketoimien, 135 artiklan 1 kohdan b–g alakohdassa tarkoitettujen rahoitusliiketoimien sekä vakuutus- ja jälleenvakuutuspalvelujen arvo, jolleivät nämä liiketoimet ole luonteeltaan liitännäisiä.
2. Verovelvollisen suorittamia aineellisten tai aineettomien tuotantohyödykkeiden luovutuksia ei oteta huomioon 1 kohdassa tarkoitettua liikevaihtoa laskettaessa.”

16) Lisätään artikla seuraavasti:

”288 a artikla

1. Verovelvollinen ei saa hyödyntää 284 artiklan 1 kohdassa säädettyä jäsenvaltion myöntämää verovapautusta sellaisen kalenterivuoden aikana, jota edeltävänä kalenterivuonna kyseisen kohdan mukaisesti vahvistettu raja-arvo on ylittynyt, riippumatta siitä, onko verovelvollinen sijoittautunut kyseiseen jäsenvaltioon. Verovapautuksen myöntävä jäsenvaltio voi pidentää tätä määräaika kahteen kalenterivuoteen.

Jos 284 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu raja-arvo ylittyy kalenterivuoden aikana

- a) enintään 10 prosentilla, verovelvollisen on saatava edelleen hyödyntää 284 artiklan 1 kohdassa säädettyä verovapautusta kyseisen kalenterivuoden aikana;
- b) yli 10 prosentilla, 284 artiklan 1 kohdassa säädetyn verovapautuksen soveltaminen on lopetettava kyseisestä ajankohdasta alkaen.

Sen estämättä, mitä toisen alakohdan a ja b alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat asettaa 25 prosentin kynnysarvon tai antaa verovelvolliselle mahdollisuuden hyödyntää edelleen 284 artiklan 1 kohdassa säädettyä verovapautusta ilman kynnysarvoa sinä kalenterivuonna, jona raja-arvo ylittyy. Tämän kynnysarvon tai mahdollisuuden soveltaminen ei kuitenkaan saa johtaa verovapautuksen myöntämiseen verovelvolliselle, jonka liikevaihto verovapautuksen myöntävässä jäsenvaltiossa on suurempi kuin 100 000 euroa.

Poiketen siitä, mitä toisessa ja kolmannessa alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat vahvistaa, että 284 artiklan 1 kohdassa säädetyn verovapautuksen soveltaminen lakkaa siitä ajankohdasta alkaen, jona kyseisen kohdan mukaisesti vahvistettu raja-arvo ylittyy.

2. Verovelvollinen, joka ei ole sijoittautunut 284 artiklan 1 kohdassa säädetyn verovapautuksen myöntävään jäsenvaltioon, ei saa hyödyntää kyseistä verovapautusta, jos 284 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu unionin vuosittaisen liikevaihdon raja-arvo on ylittynyt edeltävänä kalenterivuonna.

Silloin kun 284 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu unionin vuosittaisen liikevaihdon raja-arvo ylittyy kalenterivuoden aikana, 284 artiklan 1 kohdassa säädetyn verovapautuksen soveltaminen sellaiseen verovelvolliseen, joka ei ole sijoittautunut kyseisen verovapautuksen myöntäneeseen jäsenvaltioon, on lopetettava kyseisestä ajankohdasta alkaen.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu vastaava kansallisena valuuttana ilmaistava määrä lasketaan soveltamalla Euroopan keskuspankin 18 päivänä tammikuuta 2018 julkaisemaa muuntokurssia.”

17) Korvataan 290 artiklan toinen virke seuraavasti:

”Jäsenvaltiot voivat vahvistaa kyseistä valintaa koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja edellytykset.”

18) Kumotaan 291 ja 292 artikla.

19) Lisätään XII osaston 1 lukuun jakso seuraavasti:

”2 a jakso

Verosta vapautettuja pienyrityksiä koskevien velvollisuuksien yksinkertaistaminen

292 a artikla

Tässä jaksossa ’verosta vapautetulla pienyrityksellä’ tarkoitetaan verovelvollista, joka hyödyntää verovapautusta siinä jäsenvaltiossa, jossa arvonlisävero on maksettava, 284 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyn mukaisesti.

292 b artikla

Rajoittamatta 284 artiklan 3 kohdan soveltamista jäsenvaltiot voivat vapauttaa alueelleen sijoittautuneet verosta vapautetut pienyritykset, jotka hyödyntävät verovapautusta vain kyseisellä alueella, velvollisuudesta ilmoittaa toimintansa aloittamisesta 213 artiklan nojalla ja velvollisuudesta hankkia yksilöllinen tunniste 214 artiklan nojalla, paitsi jos kyseiset yritykset suorittavat 214 artiklan b, d tai e alakohdassa tarkoitettuja liiketoimia.

Jos ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua vaihtoehtoa ei käytetä, jäsenvaltioiden on otettava käyttöön menettely tällaisten verosta vapautettujen pienyritysten tunnistamiseksi yksilöllisellä tunnisteella. Tunnistamismenettely saa kestää enintään 15 työpäivää, lukuun ottamatta erityistapauksia, joissa jäsenvaltiot voivat tarvita lisäaikaa veropetosten tai veronkierron estämiseksi tarvittavien tarkastusten tekemiseen.

292 c artikla

Jäsenvaltiot voivat vapauttaa alueelleen sijoittautuneet verosta vapautetut pienyritykset, jotka hyödyntävät verovapautusta vain kyseisellä alueella, 250 artiklassa säädetystä velvollisuudesta antaa arvonalisäveroilmoitus.

Jos ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua vaihtoehtoa ei käytetä, jäsenvaltioiden on sallittava, että tällaiset verosta vapautetut pienyritykset antavat yksinkertaistetun arvonalisäveroilmoituksen, joka kattaa kalenterivuoden pituisen kauden. Verosta vapautetut pienyritykset voivat kuitenkin valita 252 artiklan mukaisesti vahvistetun verokauden soveltamisen.

292 d artikla

Jäsenvaltiot voivat vapauttaa verosta vapautetut pienyritykset tietyistä tai kaikista 217–271 artiklassa tarkoitetuista velvollisuuksista.”

20) Kumotaan XII osaston 1 luvun 3 jakso.

21) Korvataan 314 artiklan c alakohta seuraavasti:

”c) toinen verovelvollinen, jos tämän toisen verovelvollisen suorittamaan tavaroiden luovutukseen sovelletaan 284 artiklassa säädettyä pienten yritysten verovapautusta ja jos kyseessä on tuotantotavara;”

22) Korvataan 334 artiklan c alakohta seuraavasti:

”c) toisen verovelvollisen lukuun, jos tämän toisen verovelvollisen myyntiprovisiota koskevan sopimuksen mukaisesti suorittamaan tavaroiden luovutukseen sovelletaan 284 artiklassa säädettyä pienten yritysten verovapautusta ja jos kyseessä on tuotantotavara;”

*2 artikla***Asetuksen (EU) N:o 904/2010 muuttaminen**

Muutetaan asetus (EU) N:o 904/2010 seuraavasti:

1) Muutetaan 17 artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”g) direktiivin 2006/112/EY 284 artiklan 3 ja 4 kohdan ja 284 b artiklan nojalla keräämänsä tiedot.”

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja koskevaa automatisoitua pyyntöä koskevat tekniset yksityiskohdat. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

2) Lisätään 21 artiklaan kohta seuraavasti:

”2 b. Edellä 17 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitetuista tiedoista on oltava saatavilla vähintään seuraavat:

a) tiedot ilmoittavan jäsenvaltion antamat verosta vapautettujen verovelvollisten yksilölliset tunnisteet;

- b) edellä a alakohdassa tarkoitettulla yksilöllisellä tunnisteella yksilöityjen verosta vapautettujen verovelvollisten nimi, toimiala, oikeudellinen muoto ja osoite;
- c) jäsenvaltio tai jäsenvaltiot, joissa verovelvollinen hyödyntää verovapautusta;
- d) päivämäärä, jona verovapautuksen hyödyntäminen verovelvollisen osalta alkaa jäsenvaltiossa tai jäsenvaltioissa;
- e) direktiivin 2006/112/EY 284 a artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c ja d alakohdassa tarkoitettut tiedot;
- f) kunkin a alakohdassa tarkoitettulla yksilöllisellä tunnisteella yksilöidyn verovelvollisen sijoittautumisjäsenvaltiossaan suorittamien tavaroiden luovutusten ja/tai palvelujen suoritusten kokonaisarvo kalenterivuosineljännestä kohden;
- g) kunkin a alakohdassa tarkoitettulla yksilöllisellä tunnisteella yksilöidyn verovelvollisen kussakin muussa jäsenvaltiossa kuin sijoittautumisjäsenvaltiossaan suorittamien tavaroiden luovutusten ja/tai palvelujen suoritusten kokonaisarvo kalenterivuosineljännestä kohden;
- h) päivämäärä, jona verovelvollisen vuosittainen liikevaihto unionissa ylitti direktiivin 2006/112/EY 284 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua määrää;
- i) päivämäärä, jona verovelvollisen päätös vapaaehtoisesti lopettaa verovapautuksen soveltaminen tulee voimaan, ja jäsenvaltio tai jäsenvaltiot, joissa verovapautuksen soveltaminen lopetetaan;
- j) päivämäärä, jona verovelvollisen toiminta on päättynyt, ja asianomainen jäsenvaltio tai asianomaiset jäsenvaltiot.

Ensimmäisen alakohdan e–g alakohdassa tarkoitettut arvot on täsmennettävä erikseen kunkin raja-arvon osalta, joka voi olla sovellettavissa direktiivin 2006/112/EY 284 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan nojalla.”

3) Lisätään 31 artiklaan kohta seuraavasti:

”2 a. Kunkin jäsenvaltion on vahvistettava sähköisesti, että verovelvollinen, jolle direktiivin 2006/112/EY 284 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu yksilöllinen tunniste on annettu, on verosta vapautettu pienyritys. Vahvistuksessa on täsmennettävä jäsenvaltio tai jäsenvaltiot, joissa verovelvollinen hyödyntää verovapautusta.”

4) Korvataan 32 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Komissio julkaisee jäsenvaltioiden ilmoittamien tietojen perusteella verkkosivustollaan kussakin jäsenvaltiossa direktiivin 2006/112/EY XI osaston 3 luvun 167 a artiklan ja XII osaston 1 luvun täytäntöönpanemiseksi annetut säännökset yksityiskohtaisina.”

5) Lisätään luku seuraavasti:

”X a LUKU

DIREKTIIVIN 2006/112/EY XII OSASTON 1 LUVUN ERITYISJÄRJESTELMÄÄ KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

37 a artikla

1. Sijoittautumisjäsenvaltion on toimitettava verovapautuksen myöntävän jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille sähköisesti seuraavat tiedot 15 työpäivän kuluessa päivästä, josta tiedot ovat olleet saatavilla:

- a) kun kyseessä on verovelvollinen, joka on antanut direktiivin 2006/112/EY 284 artiklan 3 tai 4 kohdassa tarkoitettua ennakoilmoituksen tai ilmoituksen päivityksen, tämän asetuksen 21 artiklan 2 b kohdan a ja d alakohdassa tarkoitettut tiedot;
- b) kun kyseessä on verovelvollinen, jonka vuosittainen liikevaihto unionissa on ylittänyt direktiivin 2006/112/EY 284 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua määrää, tämän asetuksen 21 artiklan 2 b kohdan a ja h alakohdassa tarkoitettut tiedot;
- c) kun kyseessä on verovelvollinen, joka ei ole noudattanut direktiivin 2006/112/EY 284 b artiklassa vahvistettuja sääntöjä, tieto kyseisestä noudattamatta jättämisestä sekä tämän asetuksen 21 artiklan 2 b kohdan a alakohdassa tarkoitettut tiedot.

2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä tekniset yksityiskohdat, mukaan lukien yhteinen sähköinen viesti, jota käytetään tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen toimittamisessa. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

37 b artikla

1. Jäsenvaltion, jolle verovelvollinen on antanut direktiivin 2006/112/EY 284 artiklan 3 tai 4 kohdassa tarkoitetun ennakkoilmoituksen tai myöhemmin sen päivityksen, on ennen verovelvollisen yksilöimistä tunnisteella tai yksilöllisen tunnisteiden vahvistamista verovelvolliselle laskettava verovelvollisen ilmoittamien luovutusten ja suoritusten kokonaisarvojen perusteella, että kyseisen direktiivin 284 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu unionin vuosittaisen liikevaihdon raja-arvo ei ole ylittynyt kuluvaan tai edeltävän kalenterivuoden aikana.
2. Verovapautuksen myöntävän jäsenvaltion on annettava 15 työpäivän kuluessa tämän asetuksen 37 a artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tietojen vastaanottamisesta sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille verovelvollisen ilmoittamien luovutusten ja suoritusten kokonaisarvojen perusteella sähköisesti vahvistus siitä, että direktiivin 2006/112/EY 284 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu vuosittaisen liikevaihdon raja-arvo ei ole ylittynyt kuluvaan kalenterivuoden aikana ja että kyseisen direktiivin 288 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettut edellytykset täyttyvät.
3. Verovapautuksen myöntävän jäsenvaltion on ilmoitettava sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille viipymättä sähköisesti päivämäärä, jona verovelvollinen on lakannut olemasta oikeutettu verovapautukseen direktiivin 2006/112/EY 288 a artiklan 1 kohdan nojalla.
4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen ilmoitusten tekniset yksityiskohdat, mukaan lukien yhteinen sähköinen viesti. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastusmenettelyä noudattaen.”

3 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin 1 artiklan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset 31 päivään joulukuuta 2024 mennessä. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2025.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tämän direktiivin 1 artiklassa säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

4 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sen 2 artiklaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2025.

5 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 18 päivänä helmikuuta 2020.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
Z. MARÍĆ